

Občinski list

Občina Renče - Vogrsko

11. februar 2009

leto 3

številka 01

OBČINA RENČE-VOGRSKO

PGD Šempeter pri Gorici predstavlja gasilsko opremo na trgu v Renčah

Ne spreglejte priloge:
**PODARIMO
OTROKOM
ZDRAVJE**
in
**OBVEZNO
ZDRAVSTVENO
ZAVAROVANJE
OBČANOV**

st. 6

iz občine
SPREJEM PRI ŽUPANU

st. 11

iz krajevnih skupnosti
MOST PRI MOHORINIH

st. 17

Otvoritev plošče na novoletni reviji
**BOLJŠI POGOJI ZA
VADBO**

PRIČAKOVANJA

Prazniki so mimo, življenje se je ponovno vrnilo v svojo vsakdanjost. Kjer se je lahko.

Sprehod po gradbišču renške obvoznice mi je pokazal dva obraza te "vsakdanjosti": medtem ko stroji na gradbišču pridno brnijo in se dela nadaljujejo, pa v bližnji soseščini, opekarni, vlada zlovesčča tišina, ki naznanja drugačno "vsakdanjost".

No, kakor koli že, vsi se vendarle oziramo v prihodnost in pričakovanja, kaj naj bo le-ta prinesla. Sam nisem nikakršen prerok, zato bom svoja in naša pričakovanja usmeril na dogajanja v naši neposredni okolici. Nadaljevanje del na renški obvoznici nam krepí upanje, da jo bomo spomladi le dočakali. Obvoznica bo prav gotovo spremenila življenjski utrip v centru Renč, ne samo prometnega. Zato je prav, da že zdaj razmišljamo tudi o vsebinski ureditvi trga, predvsem v prostorih združnega doma, ki že nekaj

časa kaže klavarno podobo. Zametki s prirejanjem razstav so vzpodbudni in lepo bi bilo, da bi se ideje o novih vsebinah razširile tudi na druge prostore.

Spremembe se nadejajo tudi v Bukovici, kjer bomo letos obeležili 100-letnico rojstva slikarja svetovnega slovesa Zorana Mušiča, rojenega prav v Bukovici. Prepotrebna usposobitev in preureditev kulturne dvorane z okolico v spominski park s stalno galerijo ne bo samo enkratni kulturni dogodek. Obeta se začetek obnovitvenih del na cesti med Volčjo drago in odcepom za Renče v Bukovici ter izgradnja pločnika, razsvetljave, kanalizacije in obnovitev vodovoda. To bo prispevek k dvigu kvalitete življenja in varnosti v prometu.

Pričakovanja o ureditvi prometnih tokov proti drugemu delu občine so nekoliko bolj dolgoročna. Tu mislim predvsem na vozlišče ceste in železnice na Volčji Dragi, kjer so razmere občasno že nevdružne. Nekaj olajšanja nam bo prineslo preurejeno križišče pri Martexu, prava rešitev pa bo šele nova prometnica med Bazaro in križiščem pri Martexu. S tako urejenimi prometnicami bi prebivalci dobili normalen prehod preko celotne občine.

Tudi Vogrini imajo svoja pričakovanja in želje. Kraj, bogat s kulturno dejavnostjo, si želi prostor, kulturno dvorano, kjer bi našli domovanje godbeniki, pevci, mladina in ostali, raznih dejavnosti željni krajani.

Pričakovanja so v največji meri odvisna od mošnjčka, pa vendarle tudi od hotenj, iznajdljivosti in pripravljenosti vseh, da prispevajo svoj delež k skupnemu napredku.

Boris Arčon

ŽUPANOVA BESEDA

Z vstopom v novo leto smo začeli tudi novo proračunsko leto. Leto 2009 bo prav gotovo intenzivno po dejavnosti, hkrati pa tudi finančno zelo zahtevno.

Dokončno bo pokrita naložba v cesto Vogrsko-Volčja Draga, ki je bila razporejena na tri proračunska leta, v polnem teku je gradnja renške obvoznice, začela se bodo dela na projektu Park Zorana Mušiča v Bukovici z obnovo ceste od Volčje Drage do odcepa za Renče z vsemi spremljajočimi deli (pločnik, kanalizacija, vodovod, razsvetljava). To so glavni projekti, ki bodo terjali tudi največ sredstev iz proračuna, hkrati pa so to projekti, ki se skoraj dvotretjinsko sofinancirajo iz državnih in evropskih skladov, ki niso prišli kar tako, samoumevno. Tu moram še enkrat poudariti, da ti projekti in tudi tisti, ki se bodo še izvajali, izkazujejo voljo ljudi in predstavljajo prednostne naloge, ki jih občinskemu svetu v sprejem pripravljajo projektni svet. Razumljivo je, da je želja in potreb veliko več, kot je finančnih zmogljivosti, pa vendar bomo poleg navedenih izpeljali še nekaj projektov in manjših del: mrliška vežica v Renčah, obnova vodovoda Vogrsko-Volčja Draga in Gradišče-Merljaki (tudi sredstva iz drugih skladov), priprava in začetek del v športnem parku v Renčah, projektiranje čistilne naprave in kanalizacijskega omrežja na območju celotne občine, za kar bo angažiran poleg občinskega tudi evropski denar. Ta projekt mora biti zaključen do leta 2013.

Župan
Aleš Bucik

Dotakniti se moram še družbenih dejavnosti, kjer ugotavljam, da so programi financirani nadstandardno, še zlasti je to očitno, ko to primerjam s sosednjimi občinami. Posebno skrb posvečamo mladim, mladim

družinam, ki jih želimo zadržati v domačem okolju. Tu imamo največji prispevek za novorojenčke, nadstandardno plačevanje v vrtcih (pedagog) in šolah (brezplačne malice, polovične cene delovnih zvezkov, plačilo šole v naravi, doplačilo pedagoga za telesno vzgojo in vzgojiteljice na POŠ Vogrsko, da je šola sploh obstala...). Pa tudi druge organizacije, npr. RK in Karitas, dobijo več kot v soseščini.

Zavedam se, da je potreb in želja resnično več kot realnih možnosti, zato pozivam na strpnost in odprtost ter na širše gledanje pri pripravi programov in določanju prednosti.

Župan Aleš Bucik

SPREHOD PO LETU 2008

Dodobra smo zakoračili v leto 2009, tudi zastavljena dela potekajo po načrtih, potekajo priprave na razne dogodke in prireditve, ki se bodo zgodili v letošnjem letu. Vendarle pa se nam zdi prav, da se še enkrat ozremo v leto 2008, prvo prava proračunsko leto nove občine Renče-Vogrsko. Omenili bomo le nekaj dogodkov, ki so zaznamovali lansko leto, kajti dogodkov in dogajanj je bilo veliko več. Vse to le dokazuje o pestrosti, vsestranskosti in intenzivnosti dogajanj na vseh področjih življenja v občini, od investicijskih del pa do vseh vrst družbenih dejavnosti v ustanovah, društvih, klubih in drugih organizacijah. Lahko smo ponosni na te dosežke.

Leto se je začelo s sprejetjem proračuna za 1. 2008, ki je podlaga za zakonito in nemoteno delo vseh struktur v občini.

Občina praznuje svoj prvi občinski praznik, kjer se spominjamo vseh, ki so pripomogli k ustanovitvi naše občine, priznanja pa prejmejo tudi trije za dolgoletno delo: Kotalkarski klub Renče, Tomaž Škamperle, dirigent godbe na pihala in Sonja Kljun, aktivistka Rdečega križa in učiteljica.

Otvoritev obnovljene ceste Dombrava – Vogrsko:

Osnovna šola Renče prejme visoko državno priznanje kot ena najuspešnejših na področju uvajanja sodobnih učnih metod v šolskem procesu.

Župan pred koncem šolskega leta sprejme sedem najboljših učencev iz vseh krajev naše občine.

Obeležena je 60. letnica Goriških opekam, kjer je bila na dnevu odprtih vrat podpisana tristranska pogodba o izgradnji renške obvoznice. Kmalu za tem se dela pričnejo v polnem zamahu.

Začne se novo šolsko leto. POŠ Bukovica prejme prvo nagrado na mednarodnem natečaju v Avstriji za knjigo Dragi prijatelj, rad bi ti povedal, kaj je Ljubezen, ki so jo napisali otroci. Knjigo je konec leta založila občina Renče-Vogrsko in predstavlja svojevrsten zaklad in darilo vsakomur.

Prvič se srečajo upokoјenci vseh treh društev iz naše občine. Srečanje je potekalo na kotalkališču v Renčah.

Na Vogrskem izpeljejo tradicionalno martinovanje.

Sredi novembra se uradno odpre obnovljena cesta med Vogrskim in Volčjo Drago, kjer sta pri finansiranju sodelovali država in občina.

Nadaljuje se saga z visokonapetostnim daljnovodom skozi Renče, ki pa bo, vsaj tako sedaj kaže, ne bo dočakala srečnega epiloga. Tuje potrebno omeniti še zbor krajanov v Renčah, ki so odločno zavrnili načrtovano širjenje daljnovodov preko Renč.

Renške kotalkarice so na svetovnem prvenstvu na Tajvanu nadaljevale z odličnimi uvrstitvami, saj je Sara Pregelj dobila srebrno medaljo med mladinkami, Martina Vetrhi pa je bila četrta, med članicami pa je bila Lucija Mlinarič šesta.

Leto se je zaključilo z bogatim programom skozi ves december, kjer je bilo dovolj vsega za vsak okus.

ZORAN MUŠIČ

12. februarja letos mineva sto let rojstva Zorana Mušiča.

Zoran Mušič, eden največjih slovenskih slikarskih, risarskih in grafičnih mojstrov sodobne Evrope, je bil rojen v Bukovici, kjer je prebival do prve svetovne vojne. Največji del svojega ustvarjalnega življenja je preživel v Franciji in Italiji, kjer je maja 2005 tudi umrl.

Zoran Mušič, avtoportret, olje, 1948 – upodobitev na osebni znamki in spominski pisemski ovojnici

Stalna zbirka njegovih povojnih grafik, ki je od leta 1991 na ogled na Dvorcu Dobrovo v Goriških Brdih, je edina njegova stalna zbirka na svetu. V Sloveniji so njegova dela zastopana še v stalnih zbirkah Moderne galerije Ljubljana, Umetnostne galerije Maribor, Kambičeve zbirke v Metliki ter v drugih manjših galerijah. Tudi v tujini se ponašajo z njegovimi deli – v Barceloni so v obdobju od februarja do maja 2008 izvedli retrospektivno razstavo z okoli 130 deli iz obdobja med letoma 1945 in 2001, v Trstu pa so v februarju in marcu 2008 izvedli manjšo razstavo del na papir in oljnih slik.

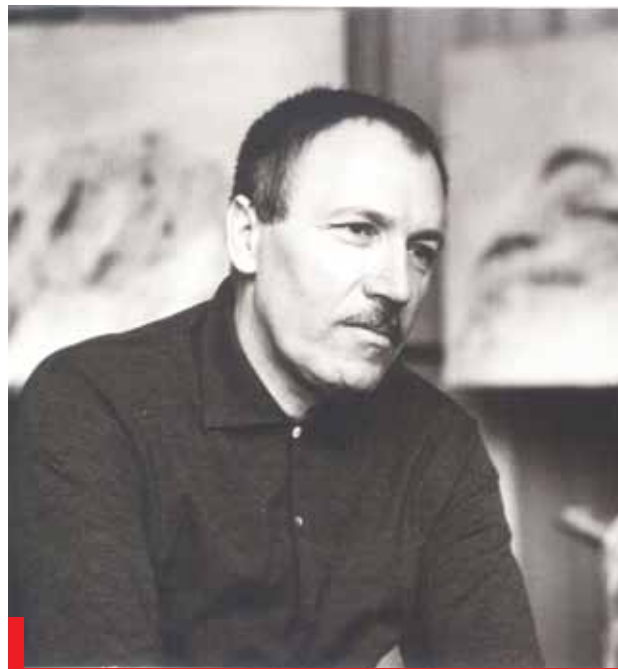
Naš Zoran Mušič je prejemnik mnogih odličnih priznanj in nagrad tako doma kot v tujini. Naj na tem mestu navedemo le tiste, ki jih je prejel v obdobju zadnjih petindvajsetih let pred smrtjo: Velika častna nagrada 14. mednarodnega grafič-

nega bienala (Ljubljana, 1981), Prešernova nagrada za življenjsko delo (Ljubljana, 1991), Naziv častnika Legije časti: Officier de Legion d'honneur (Pariz, 1991), Premio Massi (Benetke, 1991), Zlati častni znak svobode Republike Slovenije (Ljubljana, 1999) in Nagrada sv. Hilarija in Tacijana, (Gorica, 2001).

Občina Renče-Vogrsko se bo svojemu velikemu mojstru upodabljanja kraj in, tihožitij, portretov in avtoportretov, beneških vedut ter Krasa in kraških ambientov, poklonila z več prireditvami in akcijami, ki bodo potekale celo leto.

Leto, posvečeno Zoranu Mušiču, bomo pričeli na umetnikov rojstni dan, ko bomo v telovadnici Podružnične šole Bukovica pripravili kulturno spominsko slovesnost, na kateri bomo skušali osvetliti življenje in dela našega velikega umetnika. Župan bo predstavil projekt ureditve spominskega parka in galerije v Bukovici, čemur bo sledil podpis protokola o poimenovanju spominskega parka, galerije in Podružnične osnovne šole v Bukovici po Zoranu Mušiču. Protokol bosta podpisala župan g. Aleš Bucik in ga. Vanda Mušič, edina umetnikova še živeča krvna sorodnica, ki je v svojem imenu in imenu Mušičeve žene podala vsa soglasja za navedena poimenovanja, pa tudi za izdajo spominske pisemske ovojnice in osebne znamke s podobo Zorana Mušiča. Na osebni znamki in pisemski ovojnici je na željo ga. Vande Mušič upodobljen Mušičev avtoportret (olje) iz leta 1948. Naj še poudarimo, da bo pošta v Volčji Dragi na ta dan vse poštno pošiljke žigosala s priložnostnim poštnim žigom z napisom »100 let rojstva Zorana Mušiča«; s tem poštnim žigom bodo poštno pošiljke poleg rednega žiga žigosane še naslednjih štirinajst dni. Društvo zbiralcev Ajdovščina – Nova Gorica pa bo v prostorih pošte pripravilo tudi štirinajstdnevno filatelistično razstavo.

O nadaljnjih slovesnostih bomo na teh straneh, seveda, sproti obveščali!

Mušič - portret 1960

Vladka Gal

SLIKARSKA RAZSTAVA

Amaterske slikarke iz Renč in okolice so nas ponovno razveselile in obogatile praznični čas z razstavo slik na temo: Sožitje, Družina, Božič.

Prikazale so tudi dela, ki so jih ustvarile na likovni delavnici akvarelov pod vodstvom akademske slikarke Jane Dolenc.

Pomembno so prispevale k dobrotelni stojnici z donacijo svojih slik in izdelkov.

Z njihovo dragoceno pomočjo smo zbrali 523,00 EUR. Denar bomo poklonili Centru za invalidno mladino Vipava.

Slikarke, hvala vam!

KS Renče - Alenka Gregorič
Foto: Bogo Rusjan

SPREJEM PRI ŽUPANU

Župan g. Aleš Bucik je tik pred iztekom lanskega leta priredil dva slavnostna sprejema najboljših športnikov naše občine. V torek, 23. decembra 2009, je na prednovoletnem srečanju podjetnikov, obrtnikov, predsednikov društev in najboljših športnikov na Dvorcu Vogrsko sprejel starejše športnike z vrhunskimi športnimi rezultati. V sredo, 24. decembra 2009, pa je na slavnostni sprejem v sejni sobi Občine Renče-Vogrsko povabil še mlajše športnike, ki so se kljub mladim letom z odličnimi rezultati izkazali tako doma, kot v tujini. Po predstavitvi njihovih rezultatov jim je župan izročil tudi knjižno darilo.

Slavnostnih sprejemov športnikov so se udeležili naslednji odlični športniki:

Iz Športnega društva Partizan Renče:

SARA FRITZ, ASTA FRITZ, NEA ČOTAR, JANA GREGORIČ, DAVID PERAS, MIHA PREGELJ, TOMI ZAVADLAL, ANEJ ŠPACAPAN, ŽAN ZORN, DOMINIK KNEZ, SARA ŠULIGOJ, BORUT ČERNE, PRIMOŽ ZORN, ŽIGA ARČON.

Iz Kotalkarskega kluba Renče:

LUCIJA MLINARIČ, JESSICA MARKA, LANA PREGELJ, ANA TUREL, TANITA TAJA ČERNE, ANEJA KLAUT, JAN KERŠEVAN, META ARČON, DANAJA ČERNE, TJAŠA ZORN, NIKA PETELIN, KAJA ARČON, MARTINA VETRIH, SARA PREGELJ.

Iz KUK Nova Gorica

NIKA ARČON, TEJA ARČON.

Iz ABC avto moto kluba:

GREGORIČ ANDREJ, HVALICA ALEN, MIKLAVČIČ VASJA.

Foto: Bogo Rusjan

NOV GASILSKI KAMION

V drugi polovici decembra, natančno 20. decembra so gasilci prostovoljnega gasilskega društva iz Šempetra uradno predali svojemu namenu gasilsko vozilo za gašenje večjih požarov.

To je dvanajst kubična cisterna za vodo z vso predpisano opremo za gašenje, ki je največja za prevoz vode na našem severno primorskem koncu. Imeli smo jo priliko videti razstavljeno v soboto zjutraj tudi na Trgu v Renčah.

Cena tega vozila z opremo je 230.000 eurov. Sofinancirala jo je tudi naša občina s 40%, saj je PDG Šempeter tudi naše društvo. Slavnostna predaja PDG-ju je bila ob navzočnosti visokih predstavnikov gasilske zveze Slovenije in sosednjih gasilskih društev na trgu pred cerkvijo v Šempetru pri Gorici. Ključke sta simbolično prinesla Božiček in dedek Mrzab županu Občine Šempeter-Vrtojba **Draganu Valenčiču** in podžupanu občine Renče-Vogrsko **Radovanu Rusjanu**, ki sta jih potem predala gasilcem.

RR
Foto: Bogo Rusjan

PEVCI V RENČAH ZA »ECCE HOMO«

Z mislimi na zapornike in njihovo stisko po prestani kazni se je v soboto, 17. 1. 2009 v župnijski cerkvi sv. Mohorja in Fortunata v Renčah odvijal božični dobrodelni koncert, ki ga je organizirala župnijska Karitas.

Cerkev je v sobotnem večeru zazvenela v petju osmih pevskih zborov iz bližnje in daljne okolice. Vse prisotne, tako nastopajoče kot obiskovalce, je povezovala misel, ki je zvenela iz božičnih pesmi: Ljudem prižgati luč upanja.

Uvodni nastop je pripravil cerkveni zbor domače renške župnije, s pesmijo, ki je prisotne povabila k zbranosti in razmišljanju o božični skrivnosti z besedami Molite Boga zveličarja.

V nadaljevanju večera so se zvrstili mnogi pevci, ki so vsak na svoj način interpretirali veselje ob jaslicah in bogastvo božičnih melodij.

Med gostujočimi zbori je prvi nastopil mešani župnijski zbor iz Podrage. Pevci Mešanega zbora iz Sežane so se predstavili drugi, za njimi pa Idrijski oktet v moški zasedbi. Iz župnije Gornji Logatec nas je obiskal cerkveni mešani pevski zbor z izvrstno solistko Urško Nagode. Hrenovice, manjšo župnijo iz okolice Postojne, sta zastopala oba domača cerkvena zbora, moški in mešani. Božične pesmi so pevci teh dveh zborov namenili spominu na svojega pokojnega župnika Svetka Gregoriča, saj je bil to zanje prvi božič brez njega.

Zadnji je prezbiterij napolnil cerkveni mešan zbor Stanko Premrl iz župnije Šentvid-Podnanos. Mladi glasbeniki iz Podnanosa

Ernestina, Ana, Mojca, Vida in Klemen so celoten koncert povezovali z instrumentalnimi skladbami, Jernej Kobal iz Oševljeka pa je kot pastirček zaigral na flavto.

Vsi pevci so se ob koncu prireditve še enkrat zbrali pred oltarjem in koncert je dosegel svoj vrh z mogočnim petjem združenih vseh pevskih zborov pod taktirko župnika iz Renč gospoda Slavka Hrasta.

Dobrodelnega koncerta v Renčah se je udeležil tudi pobudnik plemenite zamisli, Robert Friškovec, župnijski vikar, ki ustanavlja dom za zapornike po prestani kazni »Ecce homo – Glej človek. Nagovoril je prisotne in se zahvalil za dar.

Po koncertu so se prisotni pomudili še ob dobrotah, ki so jih pripravile gospodinjice in člani župnijske Karitas. Koncert, ki se je odvijal v Renčah, tako postaja že tradicionalni. Lansko leto so pevci v Renčah prispevali za novi dializni center v Kobaridu, ki bo, upajmo, kmalu služil svojemu namenu.

E. Dejak Furlan

BOŽIČNO NOVOLETNI KONCERT

Na dan samostojnosti in enotnosti, 26. decembra je **Pihalni orkester Vogrsko** že tradicionalno pripravil božično - novoletni koncert. Ta se že peto leto odvija na kotalkališču v Renčah. Pod taktirko **Tomaža Škamperleta** je orkester postregel s pestrim izborom različnih skladb.

Od tekmovalnih, ki so jih izvajali na državnem tekmovanju v Laškem spomladi 2008, do operet in arij, ki so jih v spremstvu orkestra zapeli solo pevci iz razreda pokojnega Rajka Koritnika. S koncertom so se tako godbeniki in pevci poklonili njegovemu spomenu z zahvalo za dolgoletno sodelovanje. V programu so nastopili tudi Moški pevski zbor 1883 z Vogrskega ter plesalci društva Srebrna iz Senožeč. Razgiban program je vrhunec doživel s povabilom povezovalca Sergeja Verča naj publika skupaj s pevci in ob spremljavi orkestra zapoje legendarno Dan ljubezni.

Nataša Podgornik
Foto: Bogo Rusjan

SREČANJE S PRIJATELJI IZ ŠTARAN-CANA

Renče že 32 let negujejo prijateljske odnose z italijanskim Štarancanom. Združujejo nas različni dogodki v našem ali njihovem okolju.

Tradicionalno skupno večerjo, na kateri skupaj nazdravimo novemu letu, smo letos doživeli na Frlanovi kmetiji na Vogrskem. Srečanje je bilo prijetno in sproščeno.

Alenka Gregorič
Foto: Bogo Rusjan

Lidija Susič iz Bukovice – naša Aleksandrinka- je na Svete tri kralje slavila 93 let

S TREBUHOM ZA KRUHOM

Častitljivi jubilej je draga Lidija praznovala v krogu svoje družine. Počastili so jo z obiskom in ji čestitali tudi člani **Društva za ohranjanje kulturne dediščine Aleksandrink**, novinarji, sorodniki, sosedi in prijatelji. Pevci iz Mirna so zapeli njej najljubše pesmi.

Življenjsko zgodbo mlade in revne Primorke, ki je odšla pred 75 leti v Egipt, pa je v pripoved povezala njena nečakinja Valentina. Izšla je konec lanskega leta kot prispevek v Goriškem letniku, publikaciji Goriškega muzeja, in tako je za vedno ohranjen zapis njene nevsakdanje življenjske poti.

Želja po boljšem življenju in zaslužku jo je vodila s parnikom v Aleksandrijo, nato v Kairo, kjer je prebila večji del svojega dvajsetletnega egiptovskega obdobja. Odšla je v svet kot že njena mama in teta, kot mnoge rojakinje. Takole je opisala čas pred slovesom:

»Bilo je zadnjo nedeljo pred odhodom v Egipt in šli smo v Renče z Lidijo Korševo, s katero sva nameravali čez en teden odpotovati v daljne tuje kraje. 'O punca, ti se veseliš, ja, ampak če bi vedela, kam greš, ...' mi je govorila domačinka Lidija, ki je že bila tam doli. Jaz pa sem komaj čakala, da bom lahko šla in pomagala svojim, da bom preživljala sebe in domače.«

Njena srčna želja je bila, da bi spet odkupila njej tako ljube njive ob hiši, ki so v času

Lidija, dec. 2008

Aleksandrija 1936

Garden City se je zaposlila pri bogati angleški družini Ades. Gospod je bil veletrgovec, lastnik bombažnih predilnic v Egiptu in v Angliji.

»Bili so dobri ljudje in imeli so me radi,« pravi Lidija. Ni ji bilo težko, svoje delo je opravljala z vso skrbnostjo in poštenostjo. Le domotožje je vsa leta razjedalo njeno dušo. Na srečo je lahko pogosto prihajala domov, ko je z gospodarji potovala po Evropi:

»Živeli smo v lepi palači v ulici Sadam Hussein blizu meni tako d r a g e g a slovenskega zavoda Šolskih sester. Moji dnevi so potekali mirno. Skrbela sem za hišo, za gospejino garderobo. Skoraj vsa-

ko leto pa smo odpotovali v Evropo, najprej v Milan, kjer smo si nakupili usnjene izdelke: torbe, pasove, obutev in številne druge luksuzne predmete in jaz sem lahko obiskala svoj dom. Potem smo šli v Švico, v luksuzno Lausanno ob Ženevskem jezeru, v Pariz, Nico, mondeni Cannes in Biarritz na atlantski obali...« pripoveduje Lidija in pravi: *Dalj časa smo bivali v Grčiji, Izraelu. Pripotovala sem ves Egipt tja na jug do*

Sudana.«

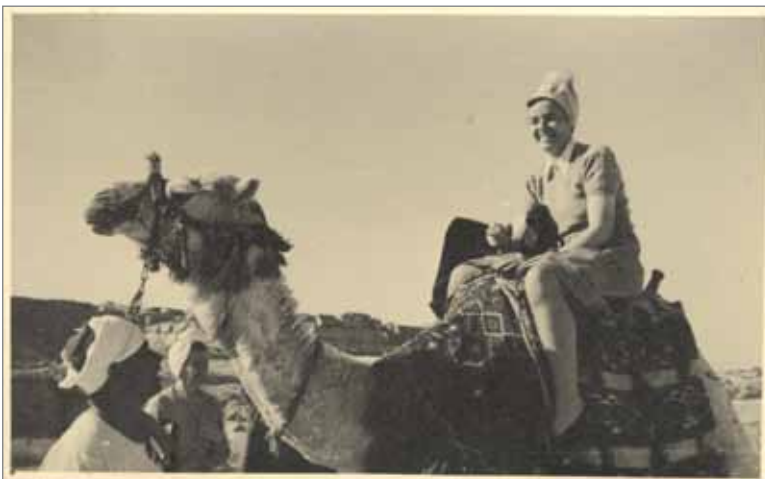
V prostem času je najraje hodila v zavod, ki ga je kupila, in v katerem je bila dolga leta prednica Lidijina sovaščanka, redovnica s. Franka Martelanc. S svojim delovanjem je zavod nudil duhovno oporo slovenski skupnosti in praktično pomoč pri zaposlovanju žena in deklet. Sestre so naše ljudi spodbujale k poštenemu življenju, k dobrim delom in solidarnosti.

»Moji najlepši spomini na kairska leta veljajo vsekakor kulturno in duhovno bogatim doživljanjem, ko smo se Slovenci ob nedeljah srečevali pri Šolskih sestrah, kjer smo igrali slovenske igre, prepevali in se družili z domačini, ki so živeli v Kairu« se spominja Lidija. Izkupički kulturnih prireditvev v zavodu so bili namenjeni za pomoč rojakom v domovini ali beguncem. Lidija se ni nikoli obotavljala pri zbiranju denarne in materialne pomoči za potrebne.

Še in še bi lahko pripovedovali o njenem življenju, razgledanosti in plemenitosti, znanju, svetovljanskem duhu, ki si ga je pridobila v svetu in ga rada posredovala po svoji vrnitvi v domovino domačemu okolju.

Naša Lidija ohranja vedrino in veselje do življenja kljub starostnim tegobam, ko ji malo peša spomin, ko ji noge odpovedujejo pokorščino. O svojem sinu Antonu vselej rada pove, da je dober in lepo skrbi zanjo. Hvaležna je tudi vsem, ki ji pomagajo, jo obiščejo in ji krajšajo dolge samotne ure.

Tina Ščuka

Lidija nas gleda z viška

gospodarske recesije med obema svetovnim vojnama, *»šle na kant«*.

V Aleksandriji je najprej našla delo pri premožnem, a človekoljubnem židovskem zdravniku, ki je zastoj zdravil reveže in tudi naša dekleta, ki so služila v tem svetovljanskem mestu imenovanem »biseru Sredozemlja«.

Ko je njen gospodar umrl, je odšla v prestolnico. V prestižnem kairskem predelu

MOST PRI MOHORINIH

Veselimo se vsega, kar izboljša in olepša podobo našega kraja. Nov most pri Mohorinih, ki je zamenjal več kot sto let starega, je nova pridobitev, zato smo se krajani zbrali in to svečano obeležili.

Župan Aleš Bucik je prerezal trak, najstarejši Lukežičan Marijo Krpan pa je z najstarejšim osebnim avtomobilom v Renčah, fiatom millecentom, starim 53 let, uradno prvi, veselo zapeljal čezenj.

Alenka Gregorič
Foto Bogo Rusjan

Predstavljamo vam

IBUNGE - ROKERJI Z ETNO PRIDIHOM

Končno se bo zgodilo. Letošnjo pomlad bo luč zagledal njihov prvenec, prva zgoščenka, ce-de z enajstimi njihovimi skladbami. Enajst skladb, ki je nastajalo in zaznamovalo trinajst let njihovega obstoja in delovanja.

Pravzaprav mi je kar nenavadno pisati o tej glasbeni skupni, ki je nastajala in rasla pred očmi, na domačem pragu. V sredini devetdesetih let so se začeli združevati fantje, ki jim je bila glasba pri srcu. Ne vem več od kod so privlekli inštrumente, se začeli dobivati in v Koretu baru ideje spreminjati v dejanja. 8. marec 1996 pa je zabeležen kot datum njihovega prvega javnega nastopa, ki se je zgodil ravno v Koretotu. Od tu naprej je šlo v stilu toplo – hladno. Njihov pristop do igranja je bil izrazito ljubiteljski, včasih nekoliko neresen, za dušo. Vendar je njihova glasba, predvsem teksti in nastopi, postajala vse bolj izpovedna in neke vrste kritika družbe in okolja. Čeprav so po pripadnosti rokerji, jim je javnost vse bolj naklonjena zaradi etno melosa in narečnih besedil ter svojevrstnega nastopa skozi gledališko predstavo. Zanimivo je tudi nastajanje skladb. Najprej pripravijo besedila, katerih avtor je Klavdij Saksida, vokalist, nato pa nastaja glasba in ko vse "klapa", se rodi nova skladba, za katero pa ni zanesljivo, da ne bo na odru doživela še kakšno spremembo. A tudi to je eden od čarov njihove glasbe in nastopov.

Kot že rečeno, je ansambel skozi svoje življenjsko obdobje doživel kar precej sprememb v zasedbi, pa tudi intenzivnost

igranja in nastopanja je zelo nihala. Lahkoten pristop do igranja in pa tudi drugi vzroki (študij ipd.), so povzročali menjave v zasedbi. Naj omenimo nekaj imen, ki so v ansamblu nastopali določeno obdobje in potem odšli: Stojan-Čoko, Boris-Žaba, Tomaž-Krše, Matjaž-Kox, Andrej, Robert-Nutko, Grega-Greg, Denis-Coco, Brane-Branč in še nekateri drugi, ki so bili zraven krajši čas. Sedanja zasedba pa zgleda takole: Tomi Špacapan-Tom Polentieri, kitara, iz Bukovice, David Čebtron-Cunaki Agrari, bas, iz Tabora, Luka Manojlovič-Manoil Lukašenko, klaviatura, iz Nove Gorice, Savo Nardin-Nardo Barbieri, kitara, iz Bukovice, Matej Vidmar-Vidji Tai Kun, bobni, iz Pod-

sabotina in Klavdij Saksida-Galajbes S. Kraminsky, vokal in pisec besedil, iz Renč. Pri tem pa so me še opomnili, da ne smem pozabiti omeniti tistih, ki so in še pomagajo pri pripravi in izpeljavi nastopov: Silvano, Borut-Pepi, Marko Bmf, Aleks, Karin, tri Maje in še kdo bi se našel. Posebno obdobje je imel v ansamblu s svojimi nastopi Fudo (Fuad Bečirovič), Bošnjak, ki je izvajal svojevrstno koreografijo, fudado, in je med občinstvom požel veliko simpatij.

Očitno pa je, da taka vrsta glasbe in nastopi niso komercialno usmerjeni. To ni glasba za javne plesne, temveč za koncerte, za publiko, ki zna poslušati in razumeti njihova sporočila. Vzornikov nimajo, pravzaprav je njihova svojstvenost in "neuvrščenost" njihova prepoznavnost in naj taki tudi ostanejo. Posledično temu ni bilo velikega finančnega učinka, kar pa so dobili, so porabili za nakup in posodabljanje snemalne opreme. Rezultat tega je snemalni studio, kjer posnamejo praktično vse, kar potrebujejo. Da jim to uspeva ima največ zaslug njihov tonski mojster in snemalec Marko Turel.

Za konec pa se vrnimo k njihovemu prvenecu. Predstavitve te, prve zgoščenke, bo letošnja pomlad na Mostovni v Novi Gorici in bo spremljana tudi z za to priložnost posnetim videom. Ce-de bo prav gotovo svojevrstna popestritev v domačem glasbenem dogajanju in dosegljiva vsem ljubiteljem tovrstne glasbe.

Boris Arčon

OSTAJAJO NJEGOVA DELA

Med generacijo študentov ljubljanske likovne akademije, ki si je naredila ime Generacija 82, je bil Zmago Posega med trinajstimi člani edini kipar. To zgovorno pove, da je bilo v času prodora številnih novih medijev in pristopov ter razumevanj likovne umetnosti kot vizualne umetnosti, zelo težko vztrajati na poti kiparja, ki si za realizacijo svojih likovnih videnj izbere klasične kiparske materiale, kot so glina, kamen, bron, železo. Sicer v Postojni rojeni umetnik je svoje otroštvo in kasnejša ustvarjalna leta večinoma preživel v Biljah, kjer si je na domu uredil tudi delovni prostor in pod Biljenskimi griči z veliko vnemo razkrival skrivnosti umetniške in kiparske govorice, zazrt v preteklost in hkrati v sedanost, ki mu je ponujala številne izzive. Saj kiparstvo, kot ga je občutil in videl Zmago Posega, veliko zahteva: ustrezen prostor, drag material, orodje in veliko bolj kot druge likovne vrste, naročila; zahteva globok premislek, nezmotljivi čut za dimenzije, volumen in statiko; zahteva poznavanje lastnosti materialov in zmožnost dialoga z njimi; zahteva nezmotljiv prijem roke, ki s fizično močjo pridaja ali odvzema, gladi ali reže. V razmišljanjih o »novem kiparstvu«, ki ga je postavilo v leto 1982, so ga zanimale predvsem tiste usmeritve, ki so po njegovem pomenile radikalen odmik od racionalistične skulpture in tudi od čiste, abstrahirane oblike ter analitičnega pristopa. Pritegnila ga je figura, material pa je determiniral njegovo priznavanje materialne kiparske gmote in obvladovanje prostora v širšem in ožjem pomenu besede, ki so osnovne konstante njegove plastične umetnosti. Kasneje

ga je navduševal fragment, človeški hrbet, napet in usločen, živ in erotičen, ki je zaživel kot popolna in samostojna forma. Zadnja leta je svoje kiparsko sporočilo iskal v krožnih kompozicijah kot metaforah kroga življenja in smrti, sedanosti in preteklosti.

V treh desetletjih je kipar Zmago Posega ustvaril velik opus male in velike plastike, ki ga lahko razvrščamo v cikle, ki prepoznavno izpostavljajo kiparjevo vsakokratno likovno iskanje. Mnoge njegove skulpture bodo trajno ohranjale spomin nanj: na tujem, po Sloveniji, na Goriškem. Tudi v občini Renče-Vogrsko je pustil svojo zgovorno sled, saj je oblikoval priznanje, ki ga je občina podelila zaslužnim občanom ob 1. občinskem prazniku občine Renče-Vogrsko, ob 60-letnici Goriških opekarn je vodil kiparsko delavnico za učence osnovne šole Renče, v kateri so se mladi spoznavali s skrivnostmi gline, ki jo je tudi Zmago imel rad, in nenazadnje, ob praznovanju 100-letnice rojstva velikega slikarja Zorana Mušiča, ki bo vtisnilo poseben pečat Bukovici kot slikarjevemu rojstnemu kraju, naj bi izdelal njegovo podobo na način epitafa. Mnogi nismo vedeli, da je naročilo sprejel z velikim upanjem, da ga bo še uspel realizirati. Toda njegova roka je prej omahnila. Roka, ki je izklesala ali zmodelirala toliko spominov, da jih generacije ne bodo nikdar mogle pozabiti ali prezreti.

Nelida Nemeč

BORIS KOBAL V RENČAH!

Po uspešno izpeljani gledališki predstavi, ki smo jo v septembru pripravili na Vogrskem, vas tokrat vabimo na gledališko predstavo v kulturno dvorano v Renče.

Društvo Mladi Renče-Vogrsko bo v goste povabilo legendarnega **Borisa Kobala**, ki bo nastopil v politični satirimonologu »**Kdo vam je pa to delu?**« v vlogi vodovodarja Joškota Duše.

Predstavo si boste lahko ogledali v petek, **20. marca 2009**, v kulturni dvorani v Renčah.

Več informacij o sami vsebini ter uri začetka predstave boste pravočasno prejeli na dom. Predstave vsekakor ne smete zamuditi, saj je smeh pol zdravja in v družbi Borisa Kobala smeha vsekakor ne bo primanjkovalo.

ROJSTVO KNJIGE

V začetku je bila prazna škatla. Porodila se je ideja. Škatla je postala ogrodje knjige, ki govori o ljubezni, o tisti ljubezni, ki jo je polno naše življenje, pa se nam zdi tako samoumevna, da je niti ne opazimo. Celo šolsko leto smo v naših odnosih iskali ljubezen. Nastajale so zgodbe:

Ljubezen je

- dati življenje
- iskati bogastvo v otrocih
- vzgojiti novo rastlino in prisluhniti, kaj ti govori
- se opravičiti, če koga prizadenemo
- poskrbeti za bolnika
- iskati lepoto srca
- deliti z drugimi, kar imamo
- Sonce je ljubezen

Podkrepili smo jih še z lastnimi ilustracijami.

Rodila se je knjiga z naslovom, Dragi prijatelj, rad bi ti povedal, kaj je ljubezen.

Rojstvo knjige lahko primerjam z rojstvom otroka. Ob pogledu nanj človeka preplavijo občutki sreče, čudenja, zadovoljstva, hvaležnosti. Vsi ti občutki se v tihi radosti prelivajo do vseh koticov v človeku.

Podobno je bilo z našo knjigo. Previdno smo jo jemali v roke, jo listali, brali, občudovali, ogledovali slike. Bili smo ponosni. Poslali smo jo v svet.

Osvojila je mednarodno žirijo, ki ji je dodelila prvo mesto.

Osvojila je pristojne na občini. Dali so ji še drugačno življenje, ko so se odločili, da natiskana knjiga postane protokolarno darilo in darilo družinam ob rojstvu otroka.

Doživljali smo podvojeno, potrojeno srečo.

Hvaležni smo vsem, ki so knjigi pomagali na njeni poti v življenje.

Ob prebiranju pa ji lahko vdahnemo svoje življenje, saj je zasnovana tako, da ji lahko dodajate svoje zgodbe. Tako bo naša knjiga postala tudi vaša.

Ustvarjalci knjige
Foto: Bogo Rusjan

mentorica Marta Premrl razlaga kako je nastala knjiga

MISLI UČENCEV OSNOVNE ŠOLE RENČE

Otroci imajo radi pravljice. Z odprtimi usti in očmi jim prisluhnejo. Želite vedeti, na kaj pomislijo, ko slišijo besedo PRAVLJICA?

PRAVLJICA JE ČLOVEK, KI HODI
OKROG SVETA IN IMA DOSTI
MISLI V GLAVI V PRAVLJICI
NASTOPAJO LISICA VOLK ZAJEC
IN MOJCA POKRACULJA. V
PRAVLJICI MI JE ZELO VŠEČ,
KER ŽIVALI GOVORIJO.
ANASTASIJA KNEZ
2.E

ČAROBNO PALICO.
NAJ J LEPŠA
PRAVLJICA MI JE
PEPELKA IN RDEČA
KAPICA.
NEŽA. 2.E

PRAVLJICA JE
ČAROBNA. V NJEJ
SE SKRIVAJO
VILE, PALČKI IN
ZLOBNE ČAROVNICE
IN SE VELIKO
PRAVLJIČNIH
JUNAKOV. VILE
ZNAJO LETETI
IN ČARATI S

PRAVLJICA JE TISTA ZGODBA
O RDEČI KAPICALI TRNJULČICI.
PRAVLJICA JE ČUDEŽNA DEŽELA,
KI SE NE POVEZUJE Z
RESNIČNIM SVETOM. V PRAVLJICAH
SE DOGAJAO ČUDEŽNE REČI
...TRNJULČICA SE ZBODE IN
ZASPI, VOLK POJE RDEČO
KAPICO IN JI GROZI ALI
VAM POVEM KAJ JE TU
PRAVLJIČNEGA? VOLK GOVORI.
ALI VESTE, DA VILE NE OBSTAJAO?
BEVEDA NE OBSTAJAO.
ŠE VELIKO STVARI JE PRAVLJIČNIH,
TUDI TAKE, KI NISO ZA OTROKE.

LIA ČOTAR

Misli je zbrala mentorica: Marta Premr

Srečanje starih staršev v vrtcu Bukovica

DEDKI IN BABICE NA OBISKU

Tako kot vsako leto so se tudi v letošnjem novembru stari starši v velikem številu odzvali povabilu vrtca Bukovica. Z otroško radovednostjo in navdušenjem nad svojimi vnučki so se razdelili po skupinah in si ogledali različne dejavnosti, ki so jih pripravili otroci skupaj z vzgojiteljicami.

Pri najmlajših (Pikapoloncih) so srečanje začeli z delavnico, kjer so izdelali medvedka iz lepenke, v katero so vstavili fotografijo svojega malčka. S spro-

ščenim pogovorom so nadaljevali ob slastnih piškotkih ter kavici in soku.

Srednja skupina (Metulji) se je stari staršem predstavila skozi pesmi, declamacije in ples. S kostumi in različnimi pripomočki so stare starše zelo razveselili in presenetili. Še zdaj se sprašujemo, kdo je imel več treme, otroci ali stari starši!?

Starejša skupina pa je »nonote in none« presenetila z lutkovno igrico Sadni prepir, kjer so se otroci zelo vživeli v svoje vloge, saj so se morali med sabo prepri-

rat. To pa v vrtcu res ni težko. Na koncu so gledalci bili deležni sadne solate, ki so jo otroci pripravili s pomočjo vzgojiteljic. Njami, njami, kako je teknilo!

Kmalu je bilo skupnih trenutkov konec in ne samo otroci, tudi stari starši so zapuščali vrtčevske prostore s solznimi očmi. Obljubili so nam, da nas naslednje leto spet obiščejo.

Nataša Kutin

Najlepši dan šole – novoletni Živ-žav

DEDEK MRAZ V RENČAH

December je čaroben mesec, dobri možje prihajajo k nam in nas razveseljujejo. Dedku Mrazu pa v Renčah zadnje delovno soboto v decembru že osmo leto zapovrstjo pripravimo čudovit sprejem na Starem trgu sredi vasi.

V soboto popoldan smo namesto lenarjenja pred računalnikom odšli v šolo. To je bila pravzaprav novoletna prireditev. Več tednov smo se v šoli pripravljali na ta dogodek. Najprej smo si izbrali pravljice, se dogovorili, kaj bomo delali, in se odločili, kam se bomo vključili. (Nejc L.)

Dogajanje oblikujemo vsi skupaj: učenci šole, otroci iz vrtca, delavci šole in vrtca, starši, krajan, radi se nam pridružijo mladi in stari. Na stojnicah krajan ponujajo različne dobrote. Diši po palačinkah, sladkem pecivu, toplim čajem, pa tudi po klobasah, pečenem krompirju, joti in drugih dobrotah. Postavljena je dobredelna stojnica z ročnimi izdelki. Vas se spremeni v pravljичno deželjo, prebivalci se spremenijo v pravljичne osebe, v pravljicah pa smo nastopajoči prav vsi.

Letos so se učenci in obiskovalci lahko vključili v različne pravljice. Poskrbeli smo, da so bili v posameznih skupinah udeleženi otroci različnih starosti, ker pa imamo na šoli veliko ponudbo učenja tujih jezikov, smo dogajanje obarvali z večjezičnostjo.

V naši skupini smo postavili ulico Mojce Pokrajculje in tam vstopali v različne delavnice. Plesali smo v Mojčini plesni šoli, šivali in pletli z Lisičico šiviljico, Medved nam je pokazal, da zna iz usnja narediti različne okrasne izdelke (ne le čevlje), v Volkovem kotičku so poskrbeli za žledodčke, v mizarstvu Srnjak pa so Mojci

izdelali novo hišico. Poskrbeli smo, da se zajčku ne bodo dogajale hude stvari, zato so mu v delavnici Hitri zajec sestavili motorno kolo, s katerim je uspešno pobegnil pred zasledovalci.

Za dve uri smo odpotovali v pravljico Mojca Pokrajculja. Izbrali smo si različne delavnice in v njih ustvarjali. Jaz sem bil pri Volku. Tam smo pripravljali obložene kruhke in jih ponudili obiskovalcem. Bili so zelo okusni in tudi mi smo si jih privoščili. (Gregor A.)

V pekarni Miš-maš so pripravljali izvrstno pecivo, Rdeča kapica je spregovorila v osmih različnih jezikih. V Zgodbi o Božičku so se izdelovale različne igrače. Zaživele so Tri hišice z božičnega drevesca, Muca Copatarica je poskrbela za tople copate, razkrivali smo Medvedjo skrivnost.

Sodelovali smo v različnih delavnicah, ki so bile delavne, a tudi vesele in zabavne. Vse delavnice so imele svojo predstavitev. Nekateri so pekli piškote, drugi plesali, pa še in še. Tako nam ni bilo dolgčas. (Sara Č.)

Naš razred, 4.a, se je združil z 8.b. Skupaj

smo imeli stojnico, na kateri smo izdelovali različne lutke. Nekateri so izdelovali lutke tako, da so na kuhalnico prilepili oči, usta in vse, kar spada zraven. Nekateri so na stiroporno kroglico, ki je bila pritrjena na paličico, prav tako nalepili oči, nos, usta, dodali smo lase iz volne. Fantje so izdelovali lesene igrače. Izdelovali so avtomobilčke, barvali različne kroglice in kocke, poskusili so narediti računalno in še mnogo drugi zanimivih stvari. (Ana L.)

Gledališče pod milim nebom je poskrbelo, da je bilo vse še bolj zabavno.

Odločili smo se, da bomo sove, ki so simbol naše šole. Zlezle smo v vreče in odskakale k delavnici Miš Maš. Tam so barvali karton in pekli piškote, kot so to delale Mišmaševe miške. Tam smo vreče okrasile. Na vreče smo narisale velike sovje oči in kljun. Izmisle smo si tudi pesmico o sovah, ki gre tako:

Jaz sem mala sovica,
majhna in debela,
gor na vejici sedim,
sem srečna in vesela.

Skakale smo naokoli, pele, si privoščile sladkorno peno. To je bila zelo zanimiva delavnica, saj smo se veliko nasmejale. (Tjaša F.)

Ko se stemni, je čas za prihod dedka Mraza s spremljevalci. Stari mož nas vedno preseneti, vsako leto si izbere drugačen način za prihod. Pripeljal se je že z s sanmi, z vlakom (čeprav v Renčah ni železnice), z letalom, s čolnom po reki Vipavi. Letos pa je prišel v prav poseb-

ni kočiji s konjsko vprego, ki sta jo vlekla dva vranca iz Mozirja. V tej kočiji se je nekoč na Dunaju vozila Marija Terezija.

Pred prihodom dedka Mraza sva si s Tadejem privoščila sladkorno peno in se ogrela s čajem. Nato smo se odpravili proti mostu, kjer smo pričakali dedka Mraza. (Gregor A.)

Ko smo slišali, da prihaja dedek Mraz, smo vsi stekli k mostu. Videli smo kraljevsko kočijo in v njej je bil dedek Mraz s spremljevalci. Peljal se je do odra in se usedel poleg babice Zime. (Sara Č.)

Dedek Mraz je letos prišel s kočijo. Zgledalo je, kot da bi prišla Pepelka. Pred kočijo pa sta hodila bruhalca ognja.

Dedku Mrazu smo pripravili koncert. In še presenečenje. V šoli smo cel mesec zbirali igračke, knjige. Polne vreče daril smo izročili dedku Mrazu in on jih bo ponel revnim otrokom. (Manca D.)

Učenca, ki sta vodila program, sta dedku Mrazu in Babici Zimi postavila nekaj vprašanj. Pripravili smo mu nastop. Na koncu smo mu poklonili darilo. Podarili smo mu igrače, s katerimi bo obdaril revne otroke. Ko je dedek Mraz odšel, smo počasi odšli tudi mi. (Ana L.)

Dedka Mraza smo razveselili s petjem in igranjem na glasbila. Nekateri otroci so prepevali v tujih jezikih, kar mi je bilo zelo všeč. (Gregor A.)

Letošnji dedek Mraz je bil zelo dober, saj smo imeli veliko delavnic. Jaz sem bil v jezikovni delavnici, imel sem se lepo. Po tem smo šli še nekaj pojest in popit. Ko smo nastopali na odru, smo imeli tremo, zato smo naredili eno napako, ko smo peli Mačka v žaklju. Ampak potem smo vse dobro speljali do konca. (Dimitrij C.)

Preživel sem lepo popoldne. Lepo mi je bilo s sošolci in ostalimi pričakati dedka Mraza. (Gregor A.)

Tako smo veselošolci zapisali svoje vtise. Vabimo vas, da se nam decembra pridružite in skupaj z nami vstopite v čarobni svet.

Veselošolci:
 Ana Lipišček, 4. razred
 Manca Drusany, 5. razred
 Tjaša Furlan, 5. razred
 Dimitrij Corrata, 5. razred
 Gregor Arčon, 5. razred
 Sara Černe, 6. razred
 Nejc Lukežič, 6. razred

in mentorica Nives Hvalica

RAZVOJNA POT IN USPEHI KOTALKARSKEGA KLUBA RENČE

Korenine kotalkarskega kluba Renče segajo v leto 1988. Takrat se je skupina petih otrok dnevno vozila na treninge v Novo Gorico. Velika želja otrok in staršev je bila, da bi ustanovili klub v svoji vasi. Namero so uresničili leta 1992, ko so ustanovili Kotalkarski klub Renče. Idejni vodja in ustanovitelj kluba je bil **Danilo Stepančič**, ki je klub uspešno vodil do leta 2005. Nasledila ga je ga. **Nela Pregelj**, ki uspešno in predano nadaljuje začeto delo.

Kotalkarji so pričeli s treningi v telovadnici osnovne šole, ki pa je kmalu postala pretesna za tako veliko število otrok. Že takoj po ustanovitvi je klub štel več kot sedemdeset članov.

Z veliko dobre volje in veselja so starši s prostovoljnimi delovnimi akcijami pričeli graditi zunanje kotalkališče ob šolski telovadnici. V naslednjih letih pa je zunanje kotalkališče dobilo tudi streho, kar pomeni, da smo leta 1999 v Renčah dobili pokrito kotalkarsko dvorano, za kar ima največ zaslug prav Stepančič.

V sedemnajstih letih se je v kotalkarski klub včlanilo preko dvesto otrok, še več pa se jih je udeležilo tečajev, kjer so se naučili osnov kotalkanja. Renški klub se je razvil v največjega in najuspešnejšega v Sloveniji.

Glavno vodilo kluba je bilo in je še vedno; v klubu združevati čim večje število otrok, jih vzgajati v športnem duhu, v prijateljstvu, solidarnosti in v pravem tekmovalnem odnosu. Pot do uspehov skupaj kujemo tekmovalci, trenerji, starši, funkcionarji ter vsi prijatelji kotalkanja, ki klub podpirajo.

Iz renških vrst prihaja veliko odličnih tekmovalcev z izrednimi uspehi doma in na pomembnih mednarodnih tekmovanjih.

Prvi je v ledino uspehov zaočal **Uroš Stibilj** leta 1994, ko se je z evropskega prvenstva vrnil z dvema medaljama, zlato in srebrno, nadaljeval pa naslednje leto z bronom na evropskem in svetovnem prvenstvu.

Za Urošem nosi ime Renč in Slovenije v svet naša najuspešnejša tekmovalka **Lucija Mlinarič**. Lucija ima poleg bere državnih naslovov tudi evropske in svetovne. Prvo medaljo na evropskih prvenstvih je osvojila že leta 1999, od takrat se njeni uspehi le še stopnjujejo, do srebrne medalje na svetovnih igrah in dveh prav tako srebrnih na svetovnem prvenstvu leta 2005 do dveh zlatih medalj na evropskem prvenstvu leta 2007 in srebrne medalje iste-

ga leta na svetovnem prvenstvu.

Po Lucijinih stopinjah uspešno stopa tudi **Sara Pregelj**, ki je prvič stala na stopničkah na evropskem prvenstvu leta 2005 za doseženo drugo in tretje mesto. Poleg kopice medalj z državnih in evropskih prvenstev, je Sara lahko ponosna tudi na dve medalji s svetovnih prvenstev, bronaste leta 2006 in srebrne leta 2008.

Kotalkarski klub Renče vsako leto organizira niz tekmovanj, večkrat je že uspešno organiziral državna prvenstva, dvakrat, leta 2001 in 2005 pa evropski prvenstvi

za kadete in mlajše mladince. Klub je prav na račun izjemno uspešno organiziranih evropskih prvenstev požel vse pohvale s strani več institucij, med njimi tudi CEPE – evropske kotalkarske zveze, na kar smo vsi člani kluba zelo ponosni.

Kotalkarski klub Renče je ob prvem občinskem prazniku aprila 2008 prejel najvišje priznanje naše občine - plaketo občine Renče-Vogrsko za večletne izjemne uspehe in vrhunske dosežke na posameznih področjih družbenih dejavnosti. Prejeto priznanje je vrhunec celotnega dosedanjega delovanja. Predstavlja nam izjemno spodbudo in dodaten motiv za nadaljevanje začrtane poti.

Še posebej ponosni smo na naš zadnji veliki podvig – preplastitev kotalkarske plošče.

Z aktivnostmi za izvedbo preplastitve tal kotalkališča smo začeli v novembru 2007, ko smo se prijavi na razpis Fundacije za šport. V februarju smo prejeli sklep, da je bila naša vloga za preplastitev plošče odobrena in dodeljena so nam bila sredstva. V mesecu marcu smo že podpisali pogodbo s Fundacijo za šport in začeli pripravljati plan izvedbe predvidene investicije. Izjemnega pomena je bilo v tem času dejstvo, da je Občina Renče -Vogrsko v svojem proračunu za leto 2008 že razporedila sredstva za isti namen.

Julija 2008 so se začela intenzivna dela za postavitev parketa. Dela smo želeli izvesti v obdobju po državnem prvenstvu, ko so tekmovalci na krajših počitnicah. Pri preplastitvi plošče je na pomoč priskočila večina staršev, pa tudi nekaterih krajanov Renč, ki so pripomogli k hitre-

mu zaključku glavnih del. V dveh tednih je bil pretežni del investicije, ob izjemnih naporih sodelujočih, zaključen. Tako so

se lahko tekmovalke že za jesenski, zanje najpomembnejši del sezone, ker je to čas evropskih ter svetovih prvenstev, pripravljale na leseni podlagi.

Finančni viri za pokritje investicije so bili tako zagotovljeni:

- iz sredstev proračuna **Občine Renče – Vogrsko**,
- iz sredstev **Fundacije za financiranje športnih organizacij v RS**,
- iz **lastnih sredstev Kotalkarskega kluba Renče**.

Vsem, ki ste kakorkoli pripomogli k uresničitvi naših sanj o leseni podlagi in s tem k bistvenemu izboljšanju naših vadbenih pogojev, se iskreno zahvaljujemo.

Letošnja novoletna revija je bila za nas nekaj posebnega, saj smo z njo 13. decembra 2008 tudi uradno otvorili novo kotalkarsko ploščo.

Otvoritev plošče na novoletni reviji

BOLJŠI POGOJI ZA VADBO

V soboto, 13. decembra se je v Renčah odvijala tradicionalna božično novoletna revija, ki se je začela s prav posebnim dogodkom in sicer z otvoritvijo nove kotalkarske plošče.

V kotalkarskem klubu smo namreč letos s finančno pomočjo Fundacije za šport in občine Renče-Vogrsko ter lastnimi sredstvi in delom položili parket in s tem pridobili trenutno najboljši objekt v Sloveniji namenjen kotalkanju. S položitvijo parketa so se bistveno izboljšali pogoji za treniranje, saj je bila prejšnja betonska plošča zelo trda in je marsikateremu tekmovalcu povzročila nemalo zdravstvenih težav. Z novo pridobitvijo se v kotalkarskem klubu nadejamo še boljših rezultatov, čeprav že sedaj posegamo v sam evropski in svetov-

ni vrh. V letošnjem letu smo osvojili srebrno medaljo na svetovnem prvenstvu, v lanskem letu pa kar dve zlati in bronasto medaljo na evropskem prvenstvu ter srebrno medaljo na svetovnem prvenstvu. Na slovesni otvoritvi so poleg kotalkarjev sodelovali tudi telovadci športnega društva Partizan iz Renč, ki so v atraktivnem nastopu pokazali vrhunske telovadne prvine na canvasu.

Novo ploščo je z rezanjem traku izročil v uporabo župan občine Renče-Vogrsko.

Koščke odrezanega traku sta dobila sedanjna predsednica kluba **Nela Pregelj** ter ustanovitelj kluba **Danilo Stepančič**.

Revijo, ki je bila pripravljena na tematiko predstavitve držav, v katerih so letos nastopili reprezentanti Slovenije iz domačega kluba, je spremljala nabito polna dvorana – zasedena do zadnjega kotička. Dogodku je posebno pozornost namenila tudi nacionalna televizija.

Več si lahko ogledate tudi na:
www.kkrence.si

BOŽIČNO NOVOLETNA GIMNASTIČNA AKADEMIJA

Poleg vseh dogodkov, ki so se odvijali v naši občini v mesecu decembru, je v telovadnici OŠ Renče 19. decembra 2008 tudi športno društvo Partizan Renče organiziralo tradicionalno božično-novoletno gimnastično akademijo, tokrat v prenovljeni obliki.

Lučke, novoletna jelka, darila in dobro izpeljan program so nastopajočim in nabitopolni dvorani pričarali pravo praznično vzdušje. Na začetku je občinstvo in otroke s kratkim govorom pozdravil in nagovoril predsednik društva **Dragan Zorn**. Nato je sledil nastop najmlajših (otroci s starši), cicibanov in cicibank, mlajših in starejših deklic in dečkov ter nastop mladink in mladincev. Prvič se je opogumila in zelo uspešno nastopila s sokolskim telovadnim plesom tudi skupina odraslih, katero sestavljajo večinoma starši naših otrok. V veliki telovadnici smo postavili vse orodje ženske in moške športne gimnastike ter tako omogočili otrokom, da se predstavijo z vsem znanjem, ki ga pod strokovno usposobljenim vodstvom, pridno pridobivajo skozi vse leto.

Uvodni nagovor predsednika društva
Dragan Zorn

Program se je končal z zaključnim govorom podžupana **Radovana Rusjana**, prihodom Dedka Mraza, podelitvijo daril ter zahvalno zakusko za vse starše, trenerje in ostale, ki so nam pomagali izpeljati kvalitetno prireditev in omogočili, da smo se lahko na tako prijeten in športen način poslovili od starega leta.

ŠD Partizan Renče
vodja programa Sara Čotar

plesno akrobatska točka

starejše deklice na ženski bradlji član Borut Černe na moški bradlji

nastop klovnov

polet iz male prožne ponjave

Ob 145-letnici Sokola na Slovenskem

SOKOLSKA AKADEMIJA

15. januarja je bila v Ljubljani Sokolska akademija ob 145 letnici Sokola na Slovenskem. S svojo prisotnostjo je akademijo počastil tudi predsednik države gospod **Danilo Türk**, ki je imel tudi svečani govor. Pozdravni govor je imel tudi starosta Sokolske zveze Slovenije brat **Dejan Crnek**, ki se je med ostalim zahvalil za dobro delo in sodelovanje tudi načelniku našega društva bratu **Dragotinu Arčonu**.

Na akademiji so sodelovala društva članice Sokolske zveze Slovenije. Z dvema točkama so se predstavili tudi predstavniki ŠD Partizan Renče: starejše deklice pod vodstvom vaditeljice **Jerneje Žorž** so nastopale v plesno-akrobatski točki, cicibani in mlajši dečki pod vodstvom trenerja **Jurija Arčona** pa so izvedli ekipni nastop v skokih z male prožne ponjave. Nastop v navzočnosti predsednika države je bil za otroke našega društva

Starejše deklice v plesno akrobatski točki. Med gosti je bil tudi predsednik države Danilo Türk

posebno doživetje, še posebej za to, ker jim je od srca zaploskal po nastupu in se kasneje zahvalil vsem udeležencem za prikazane nastope. Vsi nastopi so bili

kvalitetni in so prikazali dejavnosti, ki se izvajajo v programih Sokolske zveze Slovenije. Gledalci v polni dvorani so jih nagradili z velikim aplavzom.

Dragotin Arčon

BOŽIČNI POTOP V REKI VIPAVI

V soboto, 20. decembra ob 12. uri je društvo za podvodne dejavnosti »SOČA« Nova Gorica organiziralo že 18. tradicionalni božični potop v reki Vipavi nad jezom v Renčah.

V ledeno mrzli vodi so potapljači okrasili novoletno jelko in jo nato okrašeno dvignili iz vode in obesili pod mostom. Dogajanje pod vodo je še dodatno popestrilo iskanje potopljenega zaklada:

na rečnem dnu je bil skrit 'pršut'. Tisti, ki ga je našel, je na suhem za nagrado dobil pravega. Dogajanje so spremljali številni gledalci, ki so z brega spodbujali potapljače in se greli ob toplih napitkih.

Tekst in Foto: Iztok Arčon

OBISKALI SMO FRLANOVO KMETIJO NA VOGRSKEM

Ob Lijaku, pod gričevjem, stoji kmetija Pri Frlanovih, kot se ji reče po domače.

Štiristo let že kljubuje vsem vihram, vojnam, izseljevanjem in drugim tegobam. Kmetija, ki obsega 3,5 ha breskovih nasadov, 4,5 ha vinogradov in 3 ha njiv za krmne poljščine in zelenjavo. O tej

kmetiji, življenju na njej in načrtih smo se pogovarjali z njenim gospodarjem **Ivanom Bricem** in njegovo ženo **Danilo**. Ivan se je na kmetijo priženil leta 1983 iz Dornberka. Sam sicer ne izvira s kmetije, vendar je kmetovanje pri Furlanovih hitro vzljubil. Predniki Furlanovih so se v to domačijo naselili leta 1853 in se začeli ukvarjati s kmetovanjem. Takrat

so imeli nekaj živine, glavna pa je bila pridelava breskev in vina, ki so jo ohranili in negovali do danes. Kmetija se je skozi desetletja ohranjala in napredovala. Ivan je kmalu spoznal, da služba in predano delo na kmetiji ne gresta skupaj in se je leta 1994 odločil, da se bo posvetil samo kmetovanju. V letu 1998 so opustili živinorejo in se še bolj posvetili vinarstvu. Ko je leta 2000 umrl stari gospodar, **Abel**, se je tudi žena Danila odločila, da ostane doma, na družinski kmetiji. Takrat so se začela razmišljanja o kmečkem turizmu. K temu je pripomogla tudi kriza pri trženju vin in odločitev je padla. Postopno so začeli z gradnjo, pretežno s svojimi sredstvi. Nekaj jim je primaknila, na koncu gradnje, nova občina Renče –Vogrsko. In tako sta v letu 2008 začela z novo dejavnostjo. Zraven sta pritegnila še ženino sestro **Damjano**, mamo **Fanico**, hčer **Ano**, sina **Žana** in nečakinjo **Meto**, ko je potrebno pa priskočijo še sosedje. Obiskovalcev je zmeraj več, tako da jim tudi optimizma in pogleda v prihodnost ne manjka. Čeprav nekoliko potih, pa vendarle že razmišljajo o širitvi ponudbe in sicer na nočitvene zmogljivosti s štirimi

opremljenimi sobami.

Kaj je tisto, kar nas k Frlanovim pritegne? Postrežba, saj prisegajo na doma pridelano hrano. Domače mesnine in povrtnina, saj gostje po njih največ sprašujejo. Vse skupaj se začne v lepo opremljeni kleti s pokušino prvovrstnih vin in domačim pršutom in sirom ob kruhu iz domače krušne peči. Nato se gostje preselijo v sosednje, nove prostore, kjer je prostora za 60 oseb. Tu lahko izbiramo med juhami in mineštrami, kmečkim krožnikom z različnimi vrstami mesa in prikuhami, zelenjavo in domačo sladico.

O pridelavi vin je potekal še posebej poglobljen pogovor. Če so bile pred časom breskve glavni prinašalec dohodka, so se sedaj veliko bolj posvetili vinom. V letu 1995 so začeli s stekleničenjem in tako sedaj vsa vrhunska vina prodajajo stekleničena, ostala pa se prodajo kot odprta vina. Gojijo devet različnih sort, bela in rdeča. Posebnost in vrhunec pa predstavlja vino, pridelano iz sušenega grozdja, ki ga čez zimo sušijo v zabojčkih. Vsako leto izberejo grozdje druge sorte, vendar najboljše kvalitete: rumeni muškata, rebula, lani prvič malvazija in letos se suši sladka barbera. Stiskanje bo opravljeno v februarju. Seveda je količina tako pridelanega vina zelo majhna, saj se količina grozdja od trgatve pa do stiskanja zmanjša na desetino.

Da je za kvalitetno pridelavo potrebno veliko truda in znanja ni potrebno posebej poudarjati, še veliko več pa ga je potrebno pri trženju in prodaji.

Na konce pa nam je Ivan razkazal zbirko starih fotografij, ki pričajo o delu in zgodovini Frlanove kmetije. Prelep je pogled na domačijo izpred prve svetovne vojne,

Prebiranje grozdja za sušenje

Čiščenje breskev za prodajo

iz leta 1906 je slika, ki prikazuje družino pri prebiranju grozdja, preden so ga postavili na picone (lese iz trsja) za sušenje. Iz tega so stisnili posebno vino, ki so ga na goriškem imenovali slamno vino, verjetno je to bila rebula. Tudi tretja slika je zelo zanimiva, saj prikazuje družino pri pripravi breskev za prodajo. Lepo se vidi, kako breskve s posebnimi krtačami očistijo, saj je znano, da so bile stare sorte zelo kosmate. Ob tem je Ivan še povedal, da je bila sorta breskve Veteran, prisotna pri njihovi hiši že pred drugo svetovno vojno.

Boris Arčon
Foto: Bogo Rusjan

OD FIZKULTURNEGA AKTIVA DO TVD PARTIZANA RENČE

Že kmalu po končani drugi svetovni vojni so naši mladinci z novim poletom pričeli s telovadbo. Iz skrivališč so prinesli drog in delno poškodovano bradljo ter v dvorani, ki je sicer služila tudi za druge namene, pričeli z vadbo. Vaditelji so se usposobili na (verjetno prvem povojnem) "fizkulturnem tečaju" v Štandrežu, ki so se ga novembra 1945 udeležili Bruna Vogrič, Klavdija Zajec, Dušan Arčon in Miro Merljak. Že zgodaj spomladi 1946 je bil v Renčah organiziran vaditeljski tečaj in takrat smo dobili nove vaditelje (vodnike in vodnice), ki so bili: Vladimir Krpan (Lado), Svito Vižintin, Janja Lasič (vsi iz Renč) in Metoda Silič iz Bilj.

Kmalu so na dvorišču ob dvorani s prostovoljnim delom zgradili odbojgarsko igrišče in treba je povedati, da so bili Renčani v odbojki še kar nekaj let uspešni. V tistem prvem povojnem času so se pripravljali na fizkulturne zlete, ki so bili (po vzoru sokolskih zletov) množične športnopolitične prireditve, s katerimi je naša mladina po svoje prispevala k splo-

ZLET: Takšen je bil pogled na množico nastopajočih mladih športnikov na številnih zletih po vzhodni Evropi in Jugoslaviji po končani II. svetovni vojni in petdesetih letih. Posnetek sega v leto 1959 na stadion JLA v Beogradu, kjer je nastopila tudi vrsta renških pionirk, republiških prvakinj v partizanskem mnogoboju (atletika + telovadba).

šnim prizadevanjem primorskega ljudstva v boju za pravično mejo. Zlasti so bili odmevni zleti v Ljubljani, Ajdovščini, Pragi in še posebej v Trstu, ki je 1. maja 1946 ob nastopu mladine doživel novo pomlad, novo osvoboditev.

V živahnem športnem življenju se je pojavila tudi potreba po boljši organiziranosti. Tako so leta 1947 (v marcu ali sep-

tembru) ustanovili fizkulturni aktiv Renče, ki je deloval kot društvo z eno športno panogo – telovadbo. To dejanje se sicer nepopolnim datumom, a z znano letnico, upošteva kot ustanovitev našega društva. Poleg Renčanov je aktiv združeval mlade tudi iz sosednjih vasi. Telovadili so v prostorih (današnja kulturna dvorana), kjer je bila vadba že pred drugo svetovno vojno. Z razširitvijo športne dejavnosti pa so si člani in članice že naslednje leto pridobili pravico do uradne ustanovitve društva. 10. septembra 1948 je potekal ustanovni občni zbor Telovadnega društva Renče, čez dva dni pa je bila ustanovljena še plavalna sekcija društva s predsednikom Borisom Krpanom in tajnico Janjo Lasič. Sestavljalo jo je deset moških in osem žensk oz. deset študentov in osem delavcev. Trinajst članov je bilo mlajših od 18 let. Zabeležka o tem je bila narejena 19. januarja 1950, najdena v društvenem arhivu aprila 2007. Na občnem zboru društva je bilo ogromno mladine in predstavnikov družbenopolitičnih organizacij. Po seznamu članov Fizkulturnega aktiva iz leta 1947 in kasnejših seznamov do danes je moč ugotoviti, da je veliko tedanjih pionirjev in pionirk in mladincev ter mladink ostalo

ODBOJKARJI: Odbojgarska ekipa TVD Partizana Renče leta 1957 na turnirju v Novi Gorici, ko so bili med najboljšimi v takratnem goriškem okraju.

aktivnih v društvu Partizan več desetletij. Edini, ki je poleg Dragotina Arčona ostal aktiven v renških športnih organizacijah vseh šest desetletij, je Davorin Arčon, sedaj član in trener balinarskega kluba. Od članov Fizkulturnega aktiva iz leta 1947 pa je športno še vedno dejaven (balinarnje) tudi Ivan Arčon-Jano. Ustanovitvi društva je sledila živahna telovadna in društvena dejavnost. Od osemdeset do sto mladih različnih starostnih skupin je dvakrat tedensko vadilo proste vaje, prevale in premete, preskoke čez kožo in konja ter vaje na drogu in krogih. Veliko športne opreme je bilo še iz predvojnih časov, nekaj po so je dobili iz Ljubljane. Ob mladih je trdno stal Karlo Vončina, eden najzaslužnejših organizatorjev telesne vzgoje na Primorskem, pomagali pa so tudi nekdanji člani Telovadnega društva Renče, ki je delovalo pred drugo svetovno vojno. Visoke tekmovalne uvrstitve so mladi športniki dosegali v atletiki, krosu, kolesarstvu telovadbi... Navedimo le nekaj prvakov z različnih tekmovanj: Lidija Nardin, Svito Vižintin, Ludvik Mozetič, Lado Krpan, Bogdan Pahor, Zorko Merljak, Bogomil Fajt, Marija Besednjak, Ines Miani. Najbolj zavzete mlade špotnike pa so napotili na telovadne tečaje. Tako je rasla kvaliteta dela in telovadnih akademij, ki so bile vrsto let redna predstavitev dejavnosti društva in na katerih je bilo prisotnih vedno veliko zadovoljnih gledalcev. Veseli smo, da se je ta način dela ponovno uveljavil v oživiljenih dejavnostih našega društva, saj so letne akademije nekakšna gala predstava po celoletnem trudu in številnih vadbenih urah v zadovoljstvo otrok, vadiateljev in staršev ter vseh, ki imajo radi šport in mladino.

Takole pa se zleta v Pragi leta 1948 spominja Svito Vižintin:

“ Jugoslavci! Jugoslavci! Še vedno slišim vzklike ogromne množice 250 tisoč navdušenih Čehov in Slovakov, ki so v juliju 1948 na velikem praškem stadionu tako pozdravljali nastop jugoslovanskih telovadcev na XI. vsesokolskem srečanju.

V Prago smo prišli iz raznih držav. Jugoslovansko ekipo je sestavljalo 3600 članov, telovadcev iz vseh naših republik. Med Slovenci smo bili tudi člani TVD Partizana iz Renč. Izbrani smo bili

res najboljši, saj je bila selekcija izredno ostra. Šest mesecev smo dan za dnem trepetali pred strogimi pogledi selektorjev in vztrajali pri naporih vajah. Trud se je izplačal. Žirija je ocenila naš nastop kot drugi najboljši, takoj za telovadci iz SZ, ki so se predstavili s pravimi akrobatskimi vajami. Toda gledalci so se odločili za nas. Neizmerno navdušenje, ki so ga izražali s ploskanjem in vzklikanjem, z metanjem cvetja in klobukov, je pričalo, kako jih je naš nastop prevzel. Osvojili smo jih z množičnostjo, dinamiko in gracioznostjo gibov, s slikovitostjo figur in prelivanjem barv. Nastopili smo ob glasbi prof.

Prinčiča. Tudi njega je ganil naš nastop; s solzami v očeh nam je čestital za velik uspeh. Seveda pa so Sovjeti hoteli zmanjšati odmevnost našega uspešnega nastopa. Sprva so se celo nasprotovali naši udeležbi in si prizadevali, da mi sploh ne bi nastopili. V tistem času je bila namreč objavljena resolucija Informbiroja. Z njeno vsebino smo se seznanili na vlaku med potovanjem v Prago. Madžari so bili do nas zelo hladni in nevljudni, zato pa je bilo toliko bolj prisrčno srečanje s Slovaki v Bratislavi in s Čehi v Pragi. Na praški železniški postaji nas pričakalo 20 godb na pihala. V tem nepopisnem in enkratnem doživetju je prišlo do izraza tradicionalno prijateljstvo med našimi narodi, ki je bilo za nas zelo pomembno. Čehi so bili z nami! Pražani so z nami slavili, peli in plesali po mestnih ulicah. Sklepala so se nova poznanstva, med so

TEČAJNIKI: Člani Telovadnega društva Renče, udeleženci vodniškega tečaja leta 1952 v Vrtojbi. V sredini stoji mentor in gonilna sila telesno-vzgojne dejavnosti na Goriškem, Karlo Vončina.

se spletale prijateljske vezi.

Ko smo zapuščali zlato Prago in njene vesele prebivalce, nam je bilo hudo, kot da se poslavljam od doma. Spremljali so nas vzkliki: Jugoslavci! Jugoslavci!...”

Iz brošur o zgodovini športa in telesne vzgoje je povzetke pripravil Boris Arčon, avtorja tekstov pa sta Radivoj Pahor in Svito Vižintin

V naslednji številki bomo sprehod po zgodovini renškega športa zaključili s prikazom vzpona društva v petdesetih letih, razmahom novih športov in fenomenu renškega športa – igranju vaterpola pod mostom v reki Vipavi v Renčah.

**Boris Arčon,
Radivoj Pahor in Svito Vižintin**

NAGRADNA KRIŽANKA "VRHUNSKI KOTALKARICI"

SESTAVIL: BORIS ARČON	ČLEN ZA ZAMENJAVO	VEDA O ORIENTALSKIH JEZIKIH	POSODA Z ROČAJEM	ETIOPSKI PLEMIČ	IRSKO ŽGANJE	RASTLINA KUKAVICA	NEM. ADMIRAL	REKA V AVSTRUI	VRSTA HRASTA	LJUB. M. IME											
SREDIŠČE SEVERNE PRIMORSKE																					
KDOR JE ARETIRAN																					
FRANCOSKI TEOLOG																					
SKAND. DROBŽ				GRŠKI PRITLIKAVCI (ITAL.)	IDEM (LAT.) CHAPLINOVA ŽENA			DELI LESTEV	SIN IZAKA IN REBEKE	BOLEZEN JETER											
PTIČ, KI SE VELIKO SELI																					
LAT. VEZNIK			GRŠKA ČRKA			LJUB. Ž. IME															
			TURŠKI PESNIK			PLOŠČ. MERA															
BELG. LETALSKA DRUŽBA							NIZ. NOG. (VAN DER)														
							VRSTA RIBE														
TLAKAR. OBRT																					
MOŠKO IME					VRSTA DREVESA	ARČON VINKO FINSKI ARHITEKT			ZAHOD ITAL. UMETNIK LEONARDO DA												
RUSKA SKAKALKA S PALICO											KRANJ	GOJIŠČE RIB	VEJA KEMJE	REKA V JUŽNI AFRIKI	JOD	KITAJSKO MESTO	PLESNA PRIREDITEV	SKAND. M. IME			
ČOPI TOMAŽ			NADAV KONICA				NIKELJ		PRIREDITEV V BOHINJU GL. MESTO MADAGASK.												
TUJE M. IME							SPLETKA ELEMENT								GL. MESTO AZERBAJDŽ. NATRIJ						
OBSTOJ											OBRAMB- NI IGRALEC										
REPINO PERJE				FRANCOSKI POLITIK IZ 19. STOL.					AVSTRALSKI SLIKAR PLESALEC TARANTELE								ORANJE	ITALIJA LESENO GLASBILO			
											PRVI RIMSKI ZALOŽNIK			PREBIVALCI RETJE	ATENSKI KRALJ	SKUPINA ČEBEL					
											KASTAN- JETE					DOMAČE SUKNO REDKO Ž. IME					
												PLOŠČ. MERA		MEGALO- MANIJA NEMEC DEJAN							
												POŠKODBA TKIVA							ALUMINIJ		
												MESTECE V VOJVODINI							GRŠKA ČRKA	3. VOKAL INDIJSKI ŠAHIST	
												VENO TAUFER		ARČON JORDAN DALMAT. M. IME		DEL ANALOV	SLO IGRALEC (IVO) RUSKI ŠAHIST				
										MORJE V LEDENI DOBI			VERIGA (ITAL.) ČAROVNIK								
										 POLAGALEC LAMINATA SVETOVNO PRVENSTVO											
																	IRANSKO PLEME				
																	ŠPANIJA				
																			DANIČA ČADEŽ		

OBLIKOVAL:

slovarček: ORHIS, BAKI, TOLAIN, IBIN

Nagrada križanka »VRHUNSKI KOTALKARICI«

Geslo iz križanke vpišite v priložen kupo in ga pošljite **do 5.3.2009** na naslov **OBČINA RENČE-VOGRSKO, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga** s pripisom »Nagrada križanka«. Med pravilnimi rešitvami bomo izžrebali tri nagrajence, ki bodo prejeli nagrade Kotalkarskega kluba Renče.

**Kotalcarski klub
RENČE**

AKCIJO BOJA PROTI RAKU MATERNIČNEGA VRATU SO DO SEDAJ PODPRLI:

- BSI Inženiring d.o.o., Renče
- Dvorec Vogrsko d.o.o., Vogrsko
- Vrtnarstvo Marvin Mirjam s.p., Bukovica
- Voinvest d.o.o., Bukovica
- Gradbeništvo Rajko Lasič s.p., Renče
- Živex d.o.o., Volčja Draga
- Steklo Nemec s.p., Volčja Draga
- Marus d.o.o., Renče
- Matjash Matjaž Bizjak s.p., Renče
- Frlanova Kmetija, Vogrsko
- Sa.Vo. d.o.o., Vogrsko
- Zoplast d.o.o., Vogrsko
- Mil-Flor d.o.o., Vogrsko
- Zdenka Testen s.p., Renče
- Majda Rusjan s.p., Renče

...dobrodošli k sodelovanju tudi vi!

Nagrajenci za pravilno rešitev križanke »TRGOVINA VITA, Renče«

Izmed 17. prispelih rešitev so bili izžrebani:

- Damjana Weitzer**, Bukovica 34, 5293 Volčja Draga
- Blaž Vodopivec**, Zalošče 4, 5294 Dornberk
- Slavica Rus**, Oševljek 12, 5292 Renče

Nagrajenci lahko dvignejo nagrade v Trgovini Vita v Renčah.

Občinski list URADNO GLASILO OBČINE RENČE-VOGRSKO

Število izvodov je 1350 in ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno

Naslov: **Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga**
Telefon: (05) 338 45 00

Uredništvo: Vladimira Gal – glavna in odgovorna urednica, Boris Arčon, Alenka Gregorič, Alenka Klančič, Nataša Podgornik, Bogo Rusjan in Katjuša Žigon
Oblikovanje in grafična postavitve: Matjaž Bizjak
Tisk: Tiskarna Premiere d.o.o.

11. FEBRUAR 2009

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem glasilu je potrebno dostaviti na naslov: **obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si** s pripisom "ZA OBČINSKO GLASILO".

- Tekst naj bo pisan v formatu »Microsoft Office Word«
- Fotografije naj bodo v formatu: JPG, PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji, ločene od teksta
- Tekst in fotografije naj bodo podpisane
- Tekst in fotografije naj bodo v e-mailu pripete kot »Priponke«

Kotalkarski klub RENČE

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Nagradni kupon za križanko december 2008 - geslo:

.....

.....

.....

.....

Nagradni kupon

ime in priimek:

.....

naslov:

.....

telefon:

Objava reklamnih oglasov

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase

Cenik reklamnih sporočil:

2 strani	297 x 210 + 5mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 5mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(cene so brez DDV)

Pri večkratnih zaporednih objavah velja popust:

3 zaporedne objave	5% popusta
4 do 7 zaporednih objav	8% popusta
8 do 11 zaporednih objav	10% popusta
12 zaporednih objav	12% popusta

Oglasi morajo biti pripravljene v formatu EPS, Ai ali visoko resolucijskem PDF-ju, v CMYK barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi ter tekst v krivuljah.

S U D O K O

1		8		2	4	9
7		9		5	4	6
	2	3	9			8
6	5			8		9
		8	7	4		3
	3			5	8	2
	9			3		5
5		1	6		7	3
3		2		8		9

Cilj igre je izpolniti vsa polja v posamičnih kvadratih tako, da se nobeno število ne podvaja. Podobno je tudi v stolpcih in vrsticah. Tudi tukaj se nobena številka ne sme podvajati. V vsa polja se vpisuje števila od 1 do 9.

Roland Tischer

www.go-oekarne.si

Korec

Goro term

Goro max

Goriške opekarne d.d.

Korec

33

LET GARANCIJE

Opeka vredna zaupanja

UTRINKI S SILVESTROVANJA

Naslov za pošiljanje
prispevkov za občinski list:
obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si
pripisom: **Za Občinski list**

